

запрати, извикна Господи! оумиралъ отъ жадость, и ще падна въ ръцѣ тѣ на иновѣрци тѣ: Въ той часъ развѣрза Богъ извѣж тѣ на челость тѣ, и излѣзи изъ неї водъ. Самисонъ написа, и сживѣ: и остана има то источникъ изъ честути. И сѫди на Іерайлъ на Фулестимско то врѣма двадесать годинъ.

§. 77. Самисонова смъртъ.

Самисонъ отиде єдноаждъ въ градъ Газъ, и остана да пристрѣва тамъ; єдна блѣдница приповѣда на Газани тѣ, и подсѣдѣха мѣ сутлени подъ градски тѣ врата, всички тѣ ноци дѣмахъ да чакатъ, дѣдѣто сусѣдтие. и на сутринѣ тѣ да го субѣйтъ. Но Самисонъ спалъ до полноцѣ, а сетиѣ стана, искрѣти градски тѣ врата съ сби два та верей съ защорж тѣ, възложи гы на рамена та си и изнеси гы върхъ горж тѣ, коало е срѣцѣ Хеврона, и положи гы тамъ.

Самисонъ вѣше възлюбилъ єднѣженѣ отъ водотечъ Сориховъ именемъ Далѣда. На неї иноплеменни тѣ кнази обѣщаха сѧ да даджатъ по 1100 сребренники, ако го пристъти да сѧ набчи на какво състони сила та мѣ, и какъ ще могжатъ даго свързатъ. Тамъ покварна жена начна често съ ласкателство то си єжедневно да го испытва за неговъ тѣ крѣпостъ. Трижды иѣ пристъти и иѣ примами безъ да Ѵ каки истинѣ тѣ. Но она только мѣ дотагваше съ ласкателни тѣ си словеса, чото накъра тѣ да Ѵ приповѣда всичко то си сърдце, и какъ негова та неповѣдимость и крѣпостъ състони на косы тѣ на глава мѣ; и какъ, ако си обрѣши главъ тѣ, ще отстѫпи крѣпостъ та мѣ, и ще вѫди като всички тѣ човѣцъ. Тога вѣки видѣ Далѣда, чи исповѣда Самисонъ всичко то си сърдце, проводи и призыва кнази тѣ, вза сребро то; приспа Самисона на колѣнѣ си, призыва стригача, и остриже мѣ седмъ тѣхъ плетници отъ главъ мѣ, и рече Далѣда: Иноплеменици на тѣвѣ Самисоне! онъ съвѣдиса и иска да повѣгни, както правѣше и попрѣди, но разѣмъ, дѣто Господь отстѫпи отъ него! изводохъ мѣ очи тѣ; заведохъ го въ Газъ и сковахъ